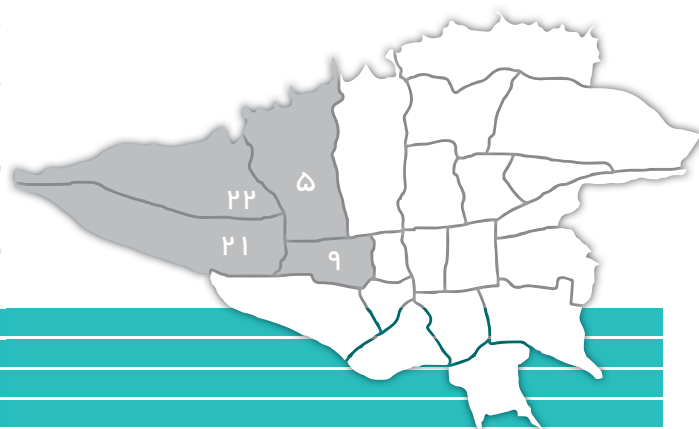

بازار توریسم درمانی در غرب پایتخت داغ است

صفحه ۸

- دوشنبه
- ۲۰ اردیبهشت ۱۴۰۰
- سال هفدهم / شماره ۸۰۱
- ۱۶ صفحه

تابستان ۱۴۰۰ تنها موزه خودروهای منطقه ۲۱ بازگشایی می‌شود

دوره‌می اتول‌های کلاسیک

صفحه ۵

موزه خودروهای کلاسیک سال ۱۳۹۵ افتتاح شد - عکس: امیر رستمی

مسن‌ترین بازیکن و نخستین کاپیتان تیم پرسپولیس
در اثر ابتلا به بیماری کرونا درگذشت

خدا حافظ کاپیتان

«حمید جاسمیان»، ورزشکار پیشکسوت هم‌محله‌ای ششم اردیبهشت‌ماه امسال بر اثر ابتلا به «کرونا» درگذشت. او سال ۱۳۱۵ در شهر آبادان متولد شد. جاسمیان ورزش را از زمین‌های خاکی شروع کرد و ابتدا به عضویت تیم «شاهین» درآمد و پس از انحلال این تیم به «پرسپولیس» پیوست.

صفحه ۷

گفت‌وگو با پزشک کارآفرینی که
تکنولوژی دستگاه‌های اکسیژن‌ساز را بومی کرد

نذر نفس

چوان است و کارآفرین. از همان کودکی رویای تولید و تخصص داشت. آنقدر که از نوجوانی تصمیم گرفت پزشک شود. فارغ‌التحصیل رشته پزشکی که سال‌ها بعد، رشته «مهندسی پزشکی» را نیز ادامه داد. تحصیل، تجربه‌اندوزی و رویای کودکی، او را به عرصه تولید و کارآفرینی کشاند. «علی ابراهیمی» ۳۲ ساله، رئیس هیئت‌مدیره یکی از شرکت‌های دانش بنیان است.

صفحه ۴

۱۸۱۹

جهت کسب اطلاعات بیشتر و سفارش آگهی
با نزدیکترین دفتر قبول آگهی تماس بگیرید

شرح در صفحه ۳

با تبلیغات در **هلمشهری**
درست به هدف بزنید

غازیک پرند کاملاً ایرانی

کارآفرین هم‌حلم‌های برای آغاز گفت‌وگو به بازگویی بخشی از خاطرات خود، زمانی که در یکی از بیمارستان‌های پایتخت مشغول خدمت بود، می‌پردازد: «اوایل سال ۱۳۹۳ در یکی از بیمارستان‌های تهران کاروزی می‌کردم. بیماری را می‌دیدم که برای اکسیژن تراپی مجبور بودند ساعت‌ها منتظر بمانند و با آن تن پر دردشان خستگی را به جان بخرند. فشار به بیمار، ایجاد شلونی و ازدحام در فضای بیمارستانی، اضافه‌کاری نیروهای درمانی از جمله اتفاقاتی بود که در پی آن رخ می‌داد. از سویی همان زمان بود که به سبب آغاز تحریم‌های سنگین علیه ایران، وزارت «بهداشت» اعلام نیاز کرد و شرکت‌های دانش بنیان هم برای تولید و بومی‌سازی یکسری از تکنولوژی‌های پزشکی، آستین همت را بالا زدند. برای همین با جمعی از دوستان دست به کار شدیم. ابتدا شرکت را تأسیس کردیم. طراحی و تولید دستگاه اکسیژن‌ساز، هدفی بود که روزها و شب‌ها برایش تلاش کردیم و در نهایت بسا توجه به مواد و متریال داخلی، در سال ۱۳۹۵ به نتیجه رسیدیم. آن زمان بود که توانستیم در مرحله نخست این تکنولوژی را که زیرمجموعه تجهیزات پزشکی – تنفسی بود، در اختیار جانبازان و مجروحان شیمیایی قرار دهیم؛ آن هم با قیمتی بسیار کمتر از وارداتش پیش از تحریم که هم کیفیت و استاندارد لازم را نداشتند و هم خدمات پس از فروش نامعتبری به آنها ارائه می‌شد. از سویی دیگر، تولید دستگاه اکسیژن‌ساز شب دست تا چند پروژه طراحی تکنولوژی پزشکی مانند دستگاه‌های اکسیژن‌ساز ۵ لیتری خانگی، دستگاه‌های اکسیژن‌ساز آمبولاسی، سیستم مانیتورینگ و هوشمندسازی گازهای تنفسی دستگاه‌های بیمارستانی، دستگاه‌های اکسیژن‌ساز ۵۰ تا ۶۰۰ لیتری بیمارستانی و دستگاه سنجش یا کنترل خلوص و فشار اکسیژن نیز به مرحله تأیید و تولید برسند. ثمره این بومی‌سازی را در شرایط «کرونا» زده امروز، بیش از هر

زمان دیگری شاهد هستیم. به‌ویژه با اعتمادی که نسبت به محصولات ایرانی در بازار ایجاد کرده‌ایم و آگاهی عموم را افزایش داده‌ایم.

گفت‌وگو با پزشک کارآفرینی که تکنولوژی دستگاه‌های اکسیژن‌ساز را بومی کرد

نذر نفس

فاطمه نصیری‌ها

◀ جوان است و کارآفرین. از همان کودکی رویای تولید و تخصص داشت. آنقدر که

از نوجوانی تصمیم گرفت پزشکی شود. فارغ‌التحصیل رشته پزشکی که سال‌ها بعد، رشته «مهندسی پزشکی» را نیز ادامه داد. تحصیل، تجربه‌اندوزی و رویای کودکی، او را به عرصه تولید و کارآفرینی کشاند. «علی ابراهیمی» ۳۲ ساله، رئیس هیئت‌مدیره یکی از شرکت‌های دانش بنیان که فعالیت‌های رسمی خود را از سال ۱۳۹۳ با طراحی و تولید دستگاه اکسیژن‌ساز در اندازه‌های خانگی و بیمارستانی آغاز کرد. در این گفت‌وگو، کارآفرین جوان به کنج‌هایمان درباره دستگاه تولیدی و فعالیت‌های جانبی شرکتش، پاسخ می‌دهد. ▶

مشارکت در کارخیر

ایده «نذر نفس» در قالب یک پوشش، زمانی شکل گرفت که دستگاه اکسیژن‌ساز تولید شد. ابراهیمی در این باره می‌گوید: «از همان ابتدا، بیماران نیازمند بسیاری را شناسایی کرده بودم تا زمانی که دستگاه اکسیژن‌ساز ساخته شد، در حد امکان امدادرسان باشم. ای تصمیم سبب شد تا خدمات افزون‌تر و ویژه‌تری به بیماران نیازمند اعطای کنیم و پزشکان نیز با مشاهده تأثیرات مثبت دستگاه بر روی بیماران، با اعتماد بیشتری به سوی‌مان می‌آمدند. حاصل این قضیه در گذر زمان به شکل‌گیری منسجم «نذر نفس» منتهی شد و اکنون خیران، خیریه‌های پزشکی و پزشکان نیکوکار بسیاری در این نذر مشارکت مؤثر دارند. ما نیز با کمترین قیمت و خدمات پس از فروش رایگان در خدمت آنها هستیم. واقعیت این است که در کشور ما کار خیر و ثواب به خوبی درک شده و همین مسئله به رونق نذر نفس کمک کرده است. این میان خیران گمنام زیادی هم داشتیم که با یک تماس تلفنی، چندین دستگاه اکسیژن‌ساز برای بیمارستان‌ها یا مراکز بهداشتی در روستاها خریداری می‌کنند. این موارد در روزهای شیوع کرونا بسیار اتفاق افتاده است.» او ادامه می‌دهد: «سال گذشته، در قالب طرح «شهدید قاسم سلیمانی»، نهادهای و سازمان‌هایی مانند بنیاد «برکت» (بنیاد علوی)، سازمان «هلال احمر»، خیریه‌ها و بیمارستان‌ها بیش از یک هزار دستگاه اکسیژن‌ساز تهیه کردند و در حال حاضر آن دستگاه‌ها بین بیماران کرونایی دست به دست می‌شود. چراکه عمر مفید هر دستگاه با توجه به پشتیبانی فروش، به چندین سال می‌رسد.»

۱۲

هزار دستگاه اکسیژن‌ساز، ظرفیت تولید سالانه شرکت است.

۲

هزار بار پشتیبانی موفق در ارتباط با دستگاه‌ها در یک سال اخیر صورت گرفته است.

۸

هزار دستگاه اکسیژن‌ساز در دوران شیوع کرونا تولید شده است.

مانع‌زدایی‌ها و توجه به فرهنگ تولید داخلی

نذر نفس در شرکت نفس یار به گونه‌ای دیگر نیز اجرا می‌شود. ابراهیمی در این باره می‌گوید: «آموزش تخصص و حرفه‌ای مرتبط با فعالیت‌های شرکت، از جمله نذرهای دیگری است که به دنبال آن هستیم و تاکنون علاقه‌مندان بسیاری را به رایگان به‌طور تخصصی آموزش داده‌ایم. آموزش‌هایی که شاید برخی بگویند ممکن است به قوت گرفتن رقیب می‌انجامد. اما نکته این جاست که زکات علم در بازنشر و آموختن آن به دیگران است. چراکه توسعه این علم به بیماران کمک می‌کند. تاکنون هم این‌گونه بوده که هر مجموعه و مرکز بهداشتی و درمانی در ارتباط با بیماری‌های تنفسی، کمک از شرکت ما خواسته است، متعهدانه به آن پرداخته‌ایم.» او در ادامه با اشاره به تشویق افراد متخصص و کارآفرین به تولید ایرانی در همه عرصه‌ها می‌افزاید: «برای بهبود و ترغیب به انجام خدمات تولید ایرانی و اقدامات کارآفرینی، نیاز به اصلاح برخی قوانین دست و پاگیر است که براساس فرمایشات رهبری باید مانع‌زدایی انجام شود. موانعی که گاه افراد را دل‌سرد و بی‌انگیزه می‌کند. البته ناامیدی برای کارآفرینان به‌ویژه در صنف ما که با جان و سلامت افراد در ارتباط هستیم، نباید معنایی نداشته باشد. آن اوایل گاهی پیش می‌آمد که خسته شویم، اما با دیدن بیماری‌ای که در حال زجر تنفسی بودند و به واسطه دستگاه

ما به آرامش و سلامت می‌رسیدند، دوباره با قوت شروع می‌کردیم. از سویی، این رویه توجه به فرهنگ تولید در مقابل فرهنگ وارداتی باید همواره وجود داشته باشد تا به‌تدریج رونق اقتصادی به وجود بیاید.»

تولید سالانه شرکت

تابستان ۱۴۰۰ تنها موزه خودروهای منطقه ۲۱ بازگشایی می‌شود

دوره‌های اتول‌های کلاسیک

مهدی اسماعیل پور

◀ سال ۱۳۹۵ بود که موزه منحصربه‌فرد «خودروهای تاریخی ایران» برای بازسازی به‌صورت موقت تعطیل شد. با طولانی شدن این تعطیلی که امروز نزدیک به ۵ سال از آن می‌گذرد، این گمان به وجود آمد که قرار نیست فعالیت تنها موزه منطقه ۲۱ که متعلق به بنیاد «مستضعفان انقلاب اسلامی» است، از سر گرفته شود. در این سال‌ها، عوامل متعددی مانند تغییرات مدیریتی و شیوع ویروس «کرونا» دلایل این تأخیر طولانی در بازگشایی موزه عنوان شد. اکنون خبر رسیده است که تعدادی از خودروهای کلاسیک و تاریخی موزه خودرو که در این مدت داخل پارکینگ یکی از مراکز بنیاد مستضعفان نگهداری می‌شدند، دوباره به جایگاه اصلی و همیشگی خودشان برگشته‌اند و به‌زودی امکان بازدید از این موزه معروف و پرطرفدار برای عموم شهروندان به‌ویژه اهالی منطقه ۲۱ فراهم خواهد شد. با توجه به بازدید که «رضا رجیب‌زاده»، شهردار منطقه ۲۱، از موزه خودروهای تاریخی ایران داشت، سراغ یکی از مهم‌ترین مراکز تفریحی و فرهنگی منطقه رفتیم که پس از وقفه‌ای طولانی دوباره در سال ۱۴۰۰ فعالیت خود را از سر می‌گیرد. ▶

موزه خودروهای تاریخی ایران

ساختمان موزه و اتومبیل‌ها مرمت شده‌اند

«حشمت‌الله‌قنبری» درباره بازسازی موزه خودروهای تاریخی ایران، از مرمت اتومبیل‌های تاریخی و ارزشمندی که در طرفداران تاریخ و اتومبیل، محبوب و جذاب قرار می‌گیرند. مجموعه‌ای بی‌نظیر که برای ساختمان قدیمی این مرکز نگهداری می‌شدند و هم‌چنین افزایش تعداد اتومبیل‌های موزه می‌گوید: «با توجه به پیشرفت قابل ملاحظه پروژه بزرگ موزه خودروهای تاریخی و بررسی‌های انجام شده، ضرورت بازسازی و آماده‌سازی برخی از خودروهای تاریخی، با هدف نمایش در سالن‌های اصلی موزه احساس شد. در نتیجه، بی‌درنگ مطالعات و پژوهش‌های لازم ضمن

حشمت‌الله‌قنبری مدیرعامل مؤسسه فرهنگی‌موزه‌های بنیاد مستضعفان

موزه چه زمانی بازگشایی می‌شود؟

پس از یک دوره انتظار طولانی، اکنون مدیرعامل مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد مستضعفان درباره تنها موزه منطقه ۲۱ و زمان بازگشایی آن در تابستان ۱۴۰۰ خبر می‌دهد: «ساختمان جدید موزه با زیربنایی حدود ۱۱ هزارمترمربع و ویژگی‌های معماری خلاقانه و منحصربه‌فرد از جمله ورودی با شیب معکوس ۴۵ درجه به ارتفاع ۱۲ متر، دهانه عرضی ۱۷ متری، تیرهای اصلی در لابی و ساختمان ورودی، سالن‌های ۴هزارمترمربعی نمایش، سالن اختصاصی رومایی و نمایشگاه موقت، سالن‌های وسیع گنجینه و سالن جلسات، همایش و سایر فضاهای جانبی با پیشرفت بیش از ۸۵درصد، در حال طی کردن مراحل نهایی آماده‌سازی است و با تلاش همکاران ما در بنیاد مستضعفان، امید داریم تا موزه خودروهای تاریخی ایران از اوایل تابستان سال جاری مورد بهره‌برداری و خدمت‌رسانی به عموم هموطنان عزیز، علاقه‌مندان و بازدیدکنندگان خارجی قرار گیرد.»

موزه‌های بارزش تاریخی و اعتباری جهانی

مجموعه‌ای از بهترین و منحصربه‌فردترین تولیدات تاریخ صنعت خودروسازی جهان در «موزه خودروهای تاریخی ایران» حفظ و نگهداری می‌شوند. علاوه بر این، تعدادی از این اتومبیل‌ها و کالکس‌ها دارای ارزش و اعتبار تاریخی نیز هستند. این موزه بارزش که در منطقه ۲۱ کشور واقع شده است، متعلق به مؤسسه فرهنگی موزه‌های بنیاد مستضعفان انقلاب اسلامی است. بعضی از نمونه‌های موجود در این موزه جزو نمونه‌های نادر در صنعت خودروسازی هستند که از جمله می‌توان به «پیرس آرو»، «لیموزین» آب طلاکاری شده، تنها نمونه «پنتر لیزر» تولید شده در جهان، تنها اتومبیلی که حاصل کار مشترک کمپانی‌های «مرسدس بنز»، «پورشه» و «فولکس واگن» است، مجموعه غنی از مدل‌های «رولز-رویس» از جمله رولزرویس سیلور گوست «احمد شاه قاجار» و مدل افسانه‌ای «فانتوم ۴» ضد گلوله و «فانتوم ۳» اشاره کرد.

هم‌چنین این موزه دارای مجموعه غنی از محصولات کمپانی مرسدس بنز آلمان است که می‌توان به مدل استثنایی «۵۰۰k»، «۶۰۰موزین» و «SL۱۹۰» اشاره کرد. بخش دیگری از خودروهای موجود در این موزه اختصاص به سوپر اسپرت‌ها دارد که از آن میان می‌توان به «لامبورگینی میورا»، «کانتاش»، «فراری سوپر فست ۵۰۰»، «پیتزارینی»، چند مدل «پورشه» مدل ۱۲۵۶، پورشه ۹۱۱ توربو و... اشاره کرد. علاوه بر این، مدل‌های مختلفی نیز از تولیدات کارخانه‌های خودروسازی آمریکایی وجود دارد که برای نمونه می‌توان از «کرایسلر ۳۰۰» (با امکانات جانبی خاص از جمله یخچال، سیستم یخش کارتریج و داشبورد آب طلاکاری شده)، «کادیلاک فلیت وود» و «لینکلن کاننرینتال لیموزین» نام برد. همان‌گونه که اشاره شد، تعدادی از کالکس‌ها و خودروهای قدیمی موجود در این موزه دارای ارزش تاریخی نیزهستند. رولز -رویس سیلور گوست احمد شاه قاجار که هدنلی است، از جمله این اتومبیل‌ها محسوب می‌شود. از کالکس‌های این موزه هم می‌توان به کالکس سلطنتی «ناصرالدین شاه قاجار» که قدیمی‌ترین کالکس موجود در ایران محسوب می‌شود و کالکس مخصوص «تاجگذاری» که هر دو ساخت کارخانه معروف «واگن فایرک» در کشور «اتریش» است، اشاره کرد.

بهرهمندی از خدمات مشاوران داخلی و خارجی برای مرمت، بازسازی و آماده‌سازی خودروها صورت گرفت و در مدت زمانی نزدیک به ۱۰ ماه به پایان رسید. از بین آثار مربوط به موزه خودرو، حدود ۴۹ دستگاه از خودروها که در محل ساختمان قدیم موزه در اختیار بازدیدکنندگان و علاقه‌مندان قرار داشت، به علاوه ۱۲ خودرو موجود در گنجینه، مسود مطالعه و پژوهش، مرمت و بازسازی قرار گرفت تا در سالن‌های اصلی موزه خودروهای تاریخی به نمایش گذاشته شوند.»

بازسازی خودروها مطابق بالاترین استانداردها

مدیرعامل مؤسسه فرهنگی‌موزه‌های بنیاد مستضعفان از مرمت حرفه‌ای و فوق تخصصی اتومبیل‌های قدیم موزه آن‌هم به دست متخصصان توانمند ایرانی می‌گوید: «تکنه قابل توجهی که وجود دارد این است که در این پروژه برای برخی از خودروهای موجود در گنجینه از جمله مرسدس بنزهای سری ۶۰۰، رولزرویس‌های فانتوم در مدل‌های مختلف، لامبورگینی‌های کانتاش و میورا، پیرس آرو، فراری سوپرست، بیزارینی، موریس آکسفورد، پنتر و کالکس‌های تاریخی که سابقه مرمت آنها در کشور وجود نداشت یا بسیار نادر و انگشت‌شمار بود، از مشاوران خارجی استفاده کردیم و برای بخشی دیگری از خودروها که دانش و سابقه مرمت و بازسازی آنها در کشور وجود داشت، از مشاوران مجرب داخلی استفاده شد. با افتخار باید اعلام کنیم که همه فرایند بازسازی و مرمت این خودروها به همت هنرمندان، استادان و متخصصان ایرانی انجام شده است. در مرمت این خودروهای تاریخی از معتبرترین و به روزترین مواد و متریال بتونه، استرهای دوجزی، مواد زیرسازی، رنگ و کلر استفاده شد. مرمت خودروها مطابق با بالاترین استانداردهای جهانی و با توجه به ویژگی‌های هر اثر از قبیل اینکه جنس بدنه از فولاد و آهن، آلومینیوم، فایبرگلس، چوب یا تلفیق آنها بود، صورت گرفته است. نوع تزیینات چرم، چوب، پارچه و سایر موارد در کارگاه‌های تخصصی که تنها برای مرمت این خودروها راهاندازی شده بودند، انجام شده است.»

رد پای تحریم در موزه

قنبری هم‌چنین از تأثیری که تحریم‌ها بر روی پروژه مرمت خودروهای تاریخی گذاشت، می‌گوید: «در باره مرمت برخی از خودروهای آسیب دیده، مذاکراتی با کمپانی‌های سازنده این خودروها انجام شد که به دلیل مشخصات رجیستری و شرایطی که تحریم‌ها ایجاد کرده‌اند، این امر میسر نشد. ما در زمینه کسری و تأمین قطعات مورد نیاز خودروها نیز با وجود شرایط تحریم و سختی واردات، توانستیم بخشی از قطعات را از بازار داخلی و برخی را نیز از سایر کشورها تأمین کنیم.»

نقاهتگاه سگ‌ها در چیتگر

سگ‌های بدون صاحب در منطقه ۵ صاحب خانه موقت و مرکز درمانی می‌شوند

نقاهتگاه کوهسار؛ هم پناهگاه هم درمانگاه

نویا روزیهانی

کوه‌ها و بوستان‌های جنگلی فراوانی محدوده غرب تهران را احاطه کرده است. شاید برای همین است که یکی از مهم‌ترین مشکلات و گلابه‌های اهالی این محدوده از شهر تهران، پرسه زدن سگ‌های ولگرد و بدون صاحب در نقاط محلی و محدوده‌های مسکونی است. به باور کارشناسان اداره ساماندهی مناطق، انباشت زباله در معابر عمومی و به‌ویژه قرار ندادن آنها در باکس‌های مخصوص و بیرون گذاشتن زباله، غیر از ساعت‌های جمع‌آوری آن، موجب می‌شود تا منابع غذایی در اختیار حیوانات مودی و سگ‌های ولگرد قرار بگیرد و تعداد آنها افزایش پیدا کند. شهرداری منطقه برای رفع این مشکل محوطه‌ای را با نام «نقاهتگاه کوهسار» در بوستان جنگلی «کوهسار» به محلی برای جمع‌آوری و نگهداری سگ‌های بدون صاحب اختصاص داده است.

با توجه به اقدامات شهرداری منطقه و دریافت مجوز برای راه‌اندازی نقاهتگاه در کوهسار، زیرساخت‌های این مجموعه مانند داروخانه، کلینیک و فضای نگهداری، تکمیل و تجهیز شده و به مرحله افتتاح رسمی رسیده است. شهردار منطقه ۵ «محمود کلهری»، درباره راه‌اندازی نخستین نقاهتگاه سگ‌های بدون صاحب در این منطقه می‌گوید: «با توجه به وجود تعداد زیادی از سگ‌های بدون صاحب در محدوده

بوستان کوهسار و لزوم رسیدگی به وضعیت آنها، نقاهتگاهی در این بوستان برای نگهداری، مراقبت و درمان از سگ‌های ولگرد ساخته شده است و تا پایان بهار به بهره‌برداری می‌رسد. عملیات اجرایی نقاهتگاه سگ‌های بدون صاحب در منطقه ۵، از اواخر پاییز سال گذشته آغاز شد. این مکان در متراژ ۱۰۰ مترمربع در زمینی با فضای باز ۲ هزار مترمربعی ساخته شده که دارای ۹ اتاقک و یک حمام است و می‌توان حدود ۱۰۰ سگ را به‌صورت هم‌زمان در آن نگهداری کرد. در منطقه ۵ فراوانی این سگ‌ها در

وقتی سگ‌ها وارد محدوده زندگی شهری می‌شوند، مشکلاتی را برای شهروندان ایجاد خواهند کرد. چراکه ممکن است سگ‌ها ناقل بیماری‌های مشترک بین انسان و حیوان مانند «هاری» و «پیشمار» باشند که بسیار خطرناک است. اگر سگی هاری داشته باشد و فردی را گاز بگیرد، خطر جانی آن فرد را تهدید می‌کند در بیماری «پیشمار»، پوست به‌طور کامل از بین می‌رود و شبیه «سالک» می‌شود. به همین دلیل وقتی سگی وارد محدوده شهری می‌شود، این خطرات را با خود به همراه دارد و شهروندان حق دارند اعتراض کنند. اما در بعضی محدوده‌ها، حامیان حیوانات به آنها رسیدگی می‌کنند و غذا می‌دهند

تا وارد محدوده نشوند. علاوه بر این شرکت ساماندهی شهرداری تهران هم به حامیان کمک می‌کند تا بهتر بتوانند از سگ‌ها مواظبت کنند. حامیان می‌توانند از طریق تماس با شماره ۵۷۰۰۹۰۷۱ از این حمایت‌ها بهره‌مند شوند.

حامیان نگهداری از حیوانات و سمن‌سراهای تخصصی در موضوع انتقال، نگهداری، درمان و مراقبت سگ‌های بدون صاحب با شهرداری منطقه ۵ همکاری می‌کنند.

کنترل جمعیت سگ‌های ولگرد

در سال‌های اخیر، شرکت «ساماندهی» شهرداری تهران در برخی از مناطق برای رفع این مشکل تدابیری را پیش‌بینی کرده است. برای مثال، «دهکده مهرابی» در بوستان جنگلی «چیتگر» برای جمع‌آوری و نگهداری سگ‌های بدون صاحب راه‌اندازی شده و حدود ۲ سال است که از فعالیت این بخش می‌گذرد. هم‌چنین با توجه به افزایش تعداد سگ‌های بدون صاحب، فاز دوم این دهکده نیز در دست اجرا است. «حبیب میکائیلی»، مدیر حوزه کنترل حیوانات شهری شرکت ساماندهی شهر تهران در این‌باره می‌گوید: «قسمتی از بوستان جنگلی کوهسار محصور و مجیز به امکاناتی چون لانه، سرسره و تاب، برای نگهداری از سگ‌های بلاصاحب بوستان اختصاص پیدا کرد. این سگ‌ها پس از عقیم‌سازی، واکسیناسیون و درمان، در نقاهتگاه نگهداری می‌شوند. سگ‌های بدون صاحب با تلاش اکیپ‌های اجرایی آموزش دیده شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهر در منطقه، به روش زندگی جمع می‌شوند. در این مرکز دامپزشک آنها را معاینه می‌کند و در صورت مریض بودن، آنها از سایر سگ‌ها جدا و قرنطینه می‌شوند. علاوه بر این بخش‌ها، فضایی نیز برای دوران نقاهت سگ‌هایی که عقیم شده‌اند، در نظر گرفته شده است که پس از عمل، دوران بهبودی را در آن مکان پشت‌سر می‌گذارند. در واقع «عقیم کردن» و «واکسن زدن»، مهم‌ترین و مؤثرترین راه‌حل برای این کار است. در همین راستا باید در اغلب مناطق مانند ۵، ۲۱ و ۲۲ محل‌های عقیم‌سازی داشته باشیم. این محوطه امکانات خوبی برای نگهداری از سگ‌های بدون صاحب دارد. با نقاهتگاه کوهسار راه‌سازی سگ‌های بدون صاحب به حداقل خواهد رسید. بخش قابل توجهی از سگ‌های بی‌پناه بوستان جنگلی کوهسار سگ‌های بیمار و مشکل‌دار در ماشین‌های سیار پزشکی توسط دامپزشک معاینه می‌شوند و تحت مداوا و درمان قرار می‌گیرند. هم‌چنین پس از عقیم‌سازی، دوباره به مکان قبلی خود بازگردانده می‌شوند.» یکی از بازوهای اصلی در کمک به این کلینیک، حامیان «حقوق حیوانات» هستند که در زمینه غذارسانی به این نقاهتگاه کمک خواهند کرد. هم‌چنین شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل،

مسن‌ترین بازیکن و نخستین کاپیتان تیم پرسپولیس در اثر ابتلا به بیماری کرونا درگذشت

خداحافظ کاپیتان

مریم باقرپور

«حمید جاسمیان»، ورزشکار پیشکسوت هم‌محله‌ای ششم اردیبهشت‌ماه امسال بر اثر ابتلا به «کرونا» درگذشت. او سال ۱۳۱۵ در شهر آبادان متولد شد. جاسمیان ورزش را از زمین‌های خاکی شروع کرد و ابتدا به عضویت تیم «شاهین» درآمد و پس از انحلال این تیم به «پرسپولیس» پیوست و ۳ سال با شماره ۵ پرسپولیس در پست «دفاع آخر» برای این تیم بازی کرد. او بین فوتبال‌بست‌ها به «سیم خاردار» معروف بود چراکه مانع گلزنی تیم حریف می‌شد. جاسمیان پس از بازنشستگی در تیم‌های «پیشکسوتان» بازی می‌کرد و در برنامه‌های مختلف حضور فعال داشت حتی نیمه دوم فروردین‌ماه امسال در مراسم کلنگ‌زنی مجموعه ورزشی «مرادآباد» منطقه ۵ شرکت کرد. در گزارش زیر یادی از این پیشکسوت فوتبال کرده و با دوستانش به گفت‌وگو نشستیم.

حمید جاسمیان ساکن بلوار اشرفی اصفهانی منطقه ۵ بود و بارها در برنامه‌های ورزشی مانند بازی خیرخواهانه در طرح کمک مؤمنانه به جوانان روستای کیکا، مسابقه جالشی ضربات پناستی ویژه نوجوانان و جوانان در زمین چمن مصنوعی بوستان باصفا و این اواخر هم در مراسم کلنگ‌زنی مجموعه ورزشی مرادآباد با وجود کهولت سن و بدون چشمداشتی شرکت می‌کرد چراکه خودش را بازنشته نمی‌دانست و معتقد بود باید بین جوانان بود. جاسمیان فوتبال را از باشگاه شاهین آبادان شروع کرد و در تیم‌های شاهین آبادان، شاهین تهران و پرسپولیس تهران توپ زد. نخستین کاپیتان پرسپولیس بود و توانست سه عنوان قهرمانی با پرسپولیس کسب کند. این پیشکسوت فوتبال در پست دفاع توپ می‌زد و به قدری در زمان بازیکنی محکم و به قول ورزشکاران قدر بود که به وی لقب سیم خاردار را داده بودند. جاسمیان در کل ۴ سال برای پرسپولیس در پست دفاع آخر و با شماره پیراهن ۵ بازی کرد و به سه عنوان قهرمانی با این تیم رسید و در نهایت با پیراهن پرسپولیس از فوتبال خداحافظی کرد. او با حدود ۸۵ سال سن مسن‌ترین بازیکن پرسپولیس محسوب می‌شد اما همچنان در برنامه‌های ورزشی حضور فعال داشت.

معرفتی که بی پایان بود

«سید قاسم موسوی» رئیس اداره تربیت‌بدنی شهرداری

کرونا آرام شود در نظر داریم به‌زودی مراسم تجلیل از پیشکسوتان را برگزار کنیم.»

مردی شریف و بی‌حاشیه بود

«سعید عزیزیان»، بازیکن و مربی اسبق تیم‌های پرسپولیس و «استقلال» و تیم «ملی» هم می‌گوید: «حمید خان، مردی شریف و بی‌حاشیه بود. واقعاً بزرگ مردی مانند او را در جامعه فوتبال کم داریم. اما این روزها در کنار «مهراد میناوند»، «اشتیاانی» و «جعفر حیدری»، «حجازی» و چهره‌های دیگر آرام خوابیده است. اینها افتخارات ما بوده‌اند که باید یادشان را گرامی بداریم.»

فراموش‌شان نکنیم

«علی‌اکبر نوری» داور ملی و بین‌المللی فدراسیون فوتبال هم که در مسابقه جالش ضربات پناستی مسئولیت داوری مسابقه را داشت و در آنجا شاهد خوشحالی حمید جاسمیان از موفقیت نوجوانان بوده می‌گوید: «از مسئولان می‌خواهم به بزرگان فوتبال بها بدهند، این چهره‌ها تکرار نمی‌شوند. «غلامرضا آسترکی»، مربی اسبق تیم‌ملی وزنه‌برداری جانبازان و معلولان هم که در بسیاری از برنامه‌های ورزشی منطقه ۵ مانند جاسمیان حضور دارد و در این دیدارها با جاسمیان آشنا شده بود می‌گوید: «پسندوارم روزی به جایگاهی برسیم که پیشکسوتان ورزشی دغدغه‌ای جز گذر ایام نداشته باشند و مسئولان، پیشکسوتان ما را فراموش نکنند و جوری نباشد که تنها در زمان فوتشان برایشان فاتحه ا ی بخوانند.»

جاسمیان در آخرین گفت‌وگو با همشهری محله چه گفت؟

بسیار خوبی وجود دارد که آینده خوبی در انتظارشان است. فوتبال‌بست‌های این منطقه استعداد بالایی دارند و طوری در زمین چمن کار می‌کنند که انگار توبی عضوی از بدن آنها است. بدون تردید اگر حمایت لازم از سوی مسئولان ورزشی انجام شود، در آینده‌ای نه چندان دور آنها را در تیم‌های پر طرفدار خواهیم دید که توپ می‌زنند.» او حتی درباره طرح استعدادیابی هم گفت: «مسئولان ورزشی در شهرداری منطقه باید به‌طور مستمر در مدارس منطقه راحتی به امکانات ورزشی دارند و وقت‌شان را با توپ زدن در مستطیل سبز پر می‌کنند. تا با حمایت از آنها به پیشرفت‌شان کمک کنند.»

فروردین ماه امسال، «حمید جاسمیان» یکی از مهمان‌های ویژه مراسم کلنگ‌زنی زمین خاکی مرادآباد بود. او در حاشیه مراسم به گفت‌وگو با همشهری محله گفت: «من برای نخستین بار به محله مرادآباد آمده‌ام، اما در همین زمان کوتاه دیدم که جوانان ورزشکار این محله با چه مهارتی فوتبال بازی می‌کنند. این محله بازیکنان با استعداد زیادی دارد که می‌توانند برای آینده این مرز و بوم ارزشمند باشند. پیشکسوتان فوتبال ایران و از جمله خودم از همین زمین‌های خاکی فوتبال جمع‌آوری کنیم، چرخه اکولوژیک طبیعت به‌هم آبادان زیر گرامی مسند و دمای هوا بالای ۵۰ درجه فوتبال بازی می‌کردیم و توانستیم

آغازی برای یک راه بزرگ

در سال‌های اخیر به دلیل وجود زمین خالی، موقعیت جغرافیایی و وجود بزرگراه‌ها و مادی شریانی، بیمارستان‌ها و مراکز درمانی متعددی در غرب تهران از جمله مناطق ۵ و ۲۲ در حال ساخت است. بیمارستان تخصصی مغز و اعصاب پروفیسور «سمعی» یا بیمارستان «سوانح سوختگی» از جمله این مراکز است. برای همین می‌توان محدوده غربی تهران را به‌عنوان «قطب درمانی» و «سلامت» پایتخت معرفی کرد. «لیلا خانی» جامعه‌شناس درباره شرایط درمان در غرب تهران می‌گوید: «اکنون بر اساس آمار و محاسبات انجام شده و استانداردهای جهانی، تعداد بیمارستان‌ها، درمانگاه‌ها و تخت‌های بیمارستانی در مناطق غربی پایتخت، پایین‌تر از استاندارد جهانی است. براساس آخرین سرشماری انجام شده در سال ۱۳۹۵، جمعیت ساکن در مناطق ۵، ۲۱ و ۲۲ بالغ بر یک میلیون و ۳۹۳ هزار و ۷۸۰ نفر است. به این ترتیب در محدوده غربی، تقریباً به ازای هر ۲۰۰ هزار نفر یک بیمارستان دولتی یا خصوصی وجود دارد که براساس استانداردهای جهانی باید برای هر ۴۵ تا ۵۰ هزار نفر یک بیمارستان وجود داشته باشد. اما نکته قابل تأمل این است که این بیمارستان‌ها به بخش خصوصی تعلق دارند و در محدوده غرب تهران، تنها یک بیمارستان دولتی در منطقه ۹ وجود دارد. اکنون این سؤال پیش می‌آید که ساکنان و شهروندان غرب تهران چه سهمی از خدمات درمانی و سلامتی این بیمارستان‌های پیشرفته و پر زرق و برق خواهند داشت. چراکه هزینه‌های درمان در بخش خصوصی با جیب اغلب ساکنان همخوانی ندارد. به همین دلیل در بخش دولتی نیز باید به این حوزه ورود پیدا کرد و در کنار بیمارستان‌های مجهز خصوصی، مراکز درمانی و بیمارستان‌های دولتی پیشرفته نیز در این بخش از شهر راه‌اندازی شود». شاید شرط پروفیسور سسمعی، جراح با تجربه و مشهور مغز و اعصاب، شروع خوبی برای این راه بزرگ و مهم باشد. بیمارستان مغز و اعصاب پروفیسور سسمعی یا مرکز علوم مغز و اعصاب ایران، بزرگ‌ترین بیمارستان مغز و اعصاب در دنیا است که به دلیل آب و هوای مطلوب و وسعت زمینی در غرب تهران، در این محدوده از شهر در حال ساخت است. این بیمارستان دو و نیم برابر بیمارستان مغز «هائوفر» آلمان و دارای ساختمان ۱۰ طبقه مرکزی و به شکل مغز انسان و ۳ طبقه در اطراف است. ایده ساخت این بیمارستان در سال ۱۳۸۸ از سوی پروفیسور سسمعی مطرح شد. این بیمارستان ۱۴ اتاق عمل پیشرفته دارد. هم‌چنین دارای ۵۶ تخت «آی سنی یو» مغز و اعصاب، ۲۵۵ تخت عادی و ۲۰ تخت بستری نوزادان و کودکان است. شرط پروفیسور سسمعی برای ساخت بیمارستان مغز، خیریه و مردمی بودن آن است و واگذارشدن آن به بخش دولتی و خصوصی است.

حسن کلمرادی
دکترای اقتصاد

کلمرادی «دکترای اقتصاد و عضو هیئت علمی مؤسس آموزش عالی بانکداری بانک مرکزی درباره درآمد‌های اقتصادی توریسم درمانی می‌گوید: «سال گذشته، متأسفانه به دلیل شیوع بیماری «کرونا»، تعداد ویزاهایی که صادر شد در مقایسه با سال‌های پیش بسیار اندک بود. برای همین تعداد بیمارانی که برای درمان مراجعه کردند، بسیار کمتر از سال‌های گذشته بود. توریست‌درمانی در شرایط عادی خیلی می‌تواند برای اقتصاد کشور مفید بوده و ارزآوری بسیاری داشته باشد. باتوجه به اینکه ایران در حوزه پزشکی و تجهیزات پزشکی در مقایسه با خیلی از کشورهای حفری برای زدن دارد و نسبت به بقیه کشورها از وضعیت مطلوب برخوردار است. ایران در مقایسه با کشورهای عراق و افغانستان یا تاجیکستان، قزیزستان و آذربایجان از لحاظ پزشکی به‌صورت نسبی بهتر و هزینه‌های درمان هم پایین‌تر است. پولی که یک فرد تاجیکی یا آذربایجانی یا حتی عراقی می‌خواهد برود در کشورهای اروپا هزینه کند شاید ده برابر هزینه‌ای باشد که در ایران برای درمانش صرف می‌کند. این موضوع قدرت خرید توریست را افزایش داده و کاهش هزینه‌های درمانی را برایش به دنبال دارد. به همین خاطر درمان در کشور ما برای بیماران خارجی یک فرصت محسوب می‌شود. از سوی دیگر این بیمار با خود ارز وارد کشور می‌کند و این ارز می‌تواند به اقتصاد ماس کمک فراوانی کند. در بخش توریست‌درمانی یا گردشگری سلامت دست بیمارستان‌های خصوصی بازتر است. همچنین امکانات و تجهیزات پیشرفته‌تری در اختیار بیمار قرار می‌گیرد و آنها هم به دنبال فضایی با امکانات هتلی هستند که بیمارستان‌های دولتی فاقد آن است. به همین خاطر توریست‌درمانی در بیمارستان‌های خصوصی بیشتر مشاهده می‌شود. وقتی ارز وارد کشور می‌شود دیگر فرقی نمی‌کند در کدام شهر و روستا به وجود آمده است. چون این ارز داخل کشور مصرف می‌شود. قطعاً این ارز را می‌توان در توسعه و پیشرفت کشور از بیمارستانی که ارز در آن وارد می‌شود تا صنعت گردشگری نقش داشته باشد. بیمارستان وقتی آن ارز را می‌گیرد ممکن است تجهیزاتی نیاز داشته باشد که با آن ارز می‌تواند آن را تهیه کند. اگر بتوانیم صادرات خدمات پزشکی را افزایش دهیم، یک محل برای ارزآوری ایجاد کرده‌ایم. حتی می‌توان بیمارستان‌های جدید با این هدف طراحی کرد و ساخت. بیمارستانی مخصوص اتباع خارجی با نظارت دولت، با توجه به شرایط اقتصادی کشورمان، درآمد ارزی این بخش یک شریان حیاتی برای هر مرکز به شمار می‌رود. به نوعی صادرات خدمات است که ارزآوری را با خود به دنبال دارد. بی‌شک اگر تعداد بیماران قابل توجه باشد، برای بیمارستان نیز تأثیرات جدی و قابل توجهی خواهد داشت.»

بیمارستان خصوصی، یک بیمارستان دولتی

۹ بیمارستان در محدوده غربی تهران وجود دارد. از این تعداد تنها یک بیمارستان «مهدی شریعت رضوی» در منطقه ۹، دولتی است و بقیه با تعرفه خصوصی خدمات درمانی می‌دهند. منطقه ۲۲ دارای یک بیمارستان خصوصی است. اما در منطقه ۵، ۷ بیمارستان در بخش خصوصی فعالیت می‌کنند.

۲۶

هزار نفر یک مرکز درمانی

در مجموع ۶۱ مرکز درمانی مجهز شامل بیمارستان و درمانگاه در محدوده غربی پایتخت فعال است که با توجه به جمعیت منطقه، تقریباً به ازای هر ۲۶ هزار نفر یک مرکز درمانی در دسترس شهروندان مناطق ۵، ۲۱ و ۲۲ قرار دارد.

۲۰۰

هزار نفر یک بیمارستان

براساس آخرین سرشماری انجام شده در سال ۱۳۹۵، جمعیت ساکن در مناطق ۵، ۲۱ و ۲۲ بالغ بر یک میلیون و ۳۹۳ هزار و ۷۸۰ نفر است. به این ترتیب در محدوده غربی تهران تقریباً به ازای هر ۲۰۰ هزار نفر یک بیمارستان دولتی یا خصوصی وجود دارد که براساس استانداردهای جهانی باید برای هر ۴۵ تا ۵۰ هزار نفر یک بیمارستان وجود داشته باشد.

ارزآوری بالای گردشگر سلامت

صرفه‌جویی در هزینه یکی از مهم‌ترین عواملی است که سبب شده گردشگری پزشکی به یک تجارت سودآور تبدیل شود. چون بیمار برای کمتر شدن مخارج درمانی‌اش به دنبال کشورهای متخصص با هزینه کمتر می‌گردد تا برای به دست آوردن سلامتی‌اش به آن سفر کند. به همین دلیل گردشگری سلامت، یک استراتژی ملی در راستای افزایش درآمد کشور محسوب می‌شود. به اعتقاد کارشناسان مسائل اقتصادی هر گردشگر سلامت به‌طور میانگین نزدیک به ۲ هزار و ۵۰۰ دلار برای کشور ارزآوری دارد. در واقع درآمد این حوزه سه برابر سایر بخش‌های صنعت توریسم است و این موضوع نشان‌دهنده لزوم ساماندهی و توسعه این نوع گردشگری است. «حسن

پذیرش بیماران بین‌المللی با چند همرا

آرش انیسیان
رئیس بیمارستان
این‌سینا

گردشگری سلامت، هرگونه مسافرت برای ارتقای سلامت را دربر می‌گیرد و به‌عنوان یکی از ابعاد گردشگری، به توسعه پایدار و پویایی اقتصاد کشور کمک می‌کند. گردشگری سلامت شامل انواع مراقبت‌های پزشکی، روان‌درمانی و حتی انجام دوره‌های ریکاوری می‌شود. اغلب بیمارستان‌های غرب پایتخت مانند «این‌سینا»، «پیامبران»، «عرفان»، «تریتا» و «سارم» این بخش را در کنار ارائه سایر خدمات درمانی راه‌اندازی کرده‌اند. در این زمینه بیمارستان این‌سینا پیشقدم بوده است. «آرش انیسیان»، رئیس بیمارستان این‌سینا، درباره فعالیت توریست سلامت توضیحات بیشتری ارائه می‌دهد: «از سال ۱۳۹۳ بخش «آی‌پی‌ای» در این بیمارستان راه‌اندازی شده و سال‌ها است در این زمینه فعالیت می‌کند. بیماران غیرایرانی که برای درمان مراجعه می‌کنند، چون از خانه و کشورشان دور هستند، ممکن است شرایط اقامتی مناسبی نداشته باشند و چندین نفر همراه بیمار باشند. به همین دلیل در بیمارستان این‌سینا بخشی را براساس ضوابط آی‌پی‌دی (IPD) وزارت بهداشت» که امکانات رفاهی و خدماتی بیشتری نسبت به بخش‌های بستری عادی دارد، راه‌اندازی کردیم. تا قبل از سفر کنند».

وضع صنعت گردشگری سلامت در بیمارستان‌های مناطق ۲۲ و ۵

بازار توریسم درمانی در غرب پایتخت داغ است

نویسنده روزیهانی

«ایران» در مقایسه با سایر کشورهای همسایه به دلیل مهارت در دانش پزشکی و ارزان بودن در زمینه ارائه خدمات بهداشتی، درمانی و سلامت از وضعیت بسیار مطلوبی برخوردار است. بنابراین، برای جامعه پزشکی و خدمات درمانی کشور و نیز فعالان این صنعت در توسعه «گردشگری سلامت» فرصت ویژه‌ای فراهم شده است. به دلیل فراوانی و تعداد زیاد مراکز درمانی در پایتخت، «تهران» بیشترین فعالیت‌های درمانی را در حوزه «توریسم سلامت» انجام می‌دهد. چند سالی است که پدیده «توریسم درمانی» یا «گردشگری سلامت» و هر نام دیگری با این محتوا در مراکز درمانی غرب پایتخت فعال و بیماران بین‌المللی زیادی از خدمات درمانی این مراکز بهره‌مند شدند. علاوه بر بیمارستان‌های کنونی، ساخت بیمارستان‌های جدید و فوق تخصصی در این بخش، روند صعودی داشتند و به نظر می‌رسد در آینده‌ای نه چندان دور غرب تهران می‌تواند به قطب درمانی پایتخت تبدیل شود و بیماران خارجی بسیاری را به این سمت بکشاند. ▶

گفت و گو با چند هم‌محله‌ای که زندگی‌شان را وقف کمک به مردم و فعالیت‌های نیکوکاری کرده‌اند

بانوان بی‌نشان شهر

سحر جعفریان

آذر ماه سال گذشته بود که طرح «بانوان بی‌نشان شهر» در منطقه ۹ اجرا شد. طرحی در شناسایی و تکریم بانوانی که زندگی خود را وقف ترویج فرهنگ «مهرورزی و مهریانی» کرده‌اند. بیش از ۲۰ بانوی فعال و نیکوکار در محله‌های منطقه برگزیده شده‌اند که هریک با توجه به موضوع فعالیت‌های خود از خدمت‌رسانی به بانوان سرپرست خانواده گرفته تا کودکان کار و کارآفرینی، سال‌ها تجربه را به دوش می‌کشند. در این گزارش با تعدادی از بانوان منتخب به گفت‌وگو نشستیم و آنها از فعالیت‌های نیکوکارانه خود و تأثیراتش در محله می‌گویند.

کبری وادی‌زاده
ساکن محله مهرآباد:
مهریانی را از
مادرم یاد گرفتم

از همان کودکی به سبب داشتن پدر و مادری خیر با فرهنگ مهرورزی و کمک به دیگران مانوس بود. اینکه کسی دست خالی از در خانه‌ات نرود، یک سنت بود که مادر بر آن تأکید داشت. اینها را «کبری وادی‌زاده» ساکنان قدیمی محله «مهرآباد» می‌گویند و ادامه می‌دهند: «پس از اخذ مدرک فوق دیپلم، مدتی در یک شرکت خدماتی به‌عنوان مسئول دفتر مشغول کار بودم. به موجب آن با بانوانی آشنا شدم که شرایط مالی مساعدی نداشتند و با سختی و زحمت روزگار خود و خانواده‌ییشان را می‌چرخاندند. مدتی هم در یک مرکز آموزشی به‌عنوان معلم سرگرم تدریس بودم. به یاد دارم که همه حق‌التدریس‌های آن سال را به بانوانی که شناسایی کرده بودم، اهدا کردم. لذتی وصف‌ناپذیر نداشت. دستم خالی شد اما انگار به گفته‌ی مادر، دلم از مهریانی و آرامش پُر شد. یکی از دوستانم که الان نیز با هم مشارکت داریم، از کارم استقبال کرد و پیشنهاد داد فعالیت‌های نیکوکارانه را در کنار یکدیگر ادامه دهیم. از آن زمان تا به امروز، ۲۲ سال می‌گذرد و ما همچنان به دنبال فعالیت‌هایی هستیم که در نهایت گره از گرفتاری هم‌محله‌ای‌هایمان باز شود.» وادی‌زاده که فرمانده پایگاه بسیج (خواهران) «شهید صفری است»، می‌افزاید: «به کمک بسیجیان و اهالی قدیمی محله «مهرآباد»، خانواده‌های نیازمند و آبرومند را شناسایی می‌کنیم. برخی از بانوان به تحقیق‌های نامحسوس درباره صحت و سقم ماجرای زندگی آن خانواده‌ها می‌پردازند. پس از تأیید، پرونده‌ای تشکیل می‌شود. در حال حاضر، ۵۳۰ پرونده داریم که انواع خدمات به دقت و عدالت به آنها ارائه می‌شود. توزیع بسته‌های ارزاق مناسبتی، کارت هدیه، خدمات متنوع از تعمیر لوازم تا بازسازی خانه، آموزش‌های تخصصی و کارآفرینی، تسویه حساب‌های دفتری، اشتغال‌زایی، ایجاد شرایط ازدواج‌های آسان، تهیه جهیزیه، اقدامات گروه‌های جهادی از جمله این خدمات است. خیرات بسیاری هم در این مسیر همراهان هستند که از نذورات مادی و معنوی، صدقات و فطریه‌ها برای مهرورزی به دیگران بهره‌مند می‌شویم. بسیاری از متخصصان در حوزه‌های مختلف مانند پزشکی و آموزشی اعلام آمادگی کرده‌اند تا در زمان مناسب به‌صورت رایگان خدمات ارائه دهند.»

سکینه آقایی نیارکی
ساکن محله هوشیار:
با کمک اهالی
گره‌گشایی
می‌کنیم

داستان تأسیس مرکز نیکوکاری «باب الحوائج» در محله «دکتر هوشیار» از سوی «سید سکینه آقایی نیارکی» به حدود سال‌های ۱۳۹۶ بازمی‌گردد که تا پیش از آن به‌صورت پراکنده با همراهی همسایه‌ها به جمع‌آوری کمک‌های نقدی ویژه خانواده‌های نیازمند و دارای فرزند معلول می‌پرداخت. آقایی می‌گوید: «در محله تعداد بانوانی که به دنبال منبع درآمد بودند در حال افزایش بود و ما هم به فکر افتادیم تا کارگاه کارآفرینی راه‌اندازی کنیم. یک کارگاه خیاطی که ابتدا در یکی از کارگاه‌های سرای محله دکتر هوشیار فعال بود و پس از مدتی مرکز نیکوکاری باب‌الحوائج را زیر نظر کمیته امداد «مام خمینی» (ره) راه‌اندازی کردیم. خیاطی و ساخت زیورآلات به بانوان آموزش می‌دادیم و برایشان بازار کار فراهم کردیم. تهیه سبک کالا و آزادسازی زندانیان جرائم غیرعمد و مالی هم از دیگر از اقدامات مرکز است که اهالی در به ثمر رسیدن آنها بسیار یاری می‌رسانند.» مؤسس مرکز نیکوکاری محلی می‌افزاید: «گره‌گشایی‌های دیگر نیز با توجه به فرهنگ «ریش سفیدی» که از دیرباز بین اهالی محله‌ها به‌ویژه در جنوب شهر مرسوم بوده است، انجام می‌شود. اگر کدورتی به هر دلیل بین اهالی به وجود بیاید یا اختلافی سبب جدایی فرد یا افرادی شده باشد تا جایی که حتی ضایع نشود، ورود می‌کنیم و مشکل را مرتفع می‌سازیم. کاش این فرهنگ ریش‌سفیدی در سطوح دیگر جامعه گرامی داشته می‌شد و تعاملات براساس آن پیش می‌رفت.»

منیره رضایت
ساکن محله شمشیری:
با حمایت،
گره‌های بیشتری
باز می‌شود

نهادها و سازمان‌های دولتی با حمایت از انجمن‌های مردمی می‌توانند ضمن حصول بهترین نتیجه، الگویی مناسب از فرهنگ مهرورزی ارائه دهند. «منیره رضایت»، مددکار اجتماعی و بانوی خیر محله «شمشیری» با بیان این مطلب می‌گوید: «تزدیک به ۱۰ سال است که فعالیت‌های خود را براساس رشته تحصیلی‌ام در محله آغاز کردم. همیشه دوست داشتم به دیگران کمک کنم. همین احساس و تمایل سبب شد تا در دانشگاه، رشته «مددکاری» بخوانم. سال ۱۳۹۲ به سرای محله «شمشیری» مراجعه کردم و در خانه «رفاه» سرا مشغول به کارهای داوطلبانه شدم. بانوان بی‌سرپرست یا بدسرپرست را شناسایی می‌کردیم و نیازهای طبقه‌بندی شده‌شان را پاسخ می‌دادیم. به‌تدریج فعالیت‌هایمان را سامان دادیم و برای هر گروه از خدمات، فردی را به‌عنوان مسئول تعیین کردیم. کار ثواب اتفاق می‌افتد اما اگر حمایت‌های دولتی و سازمان‌های بالادستی نباشد، روال برخی کارها و فعالیت‌ها تسهیل می‌شود و در کار خدمت‌رسانی ما هم گرهی نمی‌افتد.» هم‌محله‌ای خیر، از کمک‌هایی می‌گوید که تاکنون بیشترین تکرار و فراوانی را در ارائه داشته‌اند: «ضاعت مالی محدود به سبب نداشتن تحصیلات و تخصص ویژه در بازار کار موجب شده است تا اهدای سبد کالا در این محله، بیشترین فراوانی را داشته باشد. به‌گونه‌ای که تقریباً همه کمک‌های نقدی که از خیران دریافت می‌کنیم، صرف تهیه سبد کالا می‌شود. در رتبه دوم، مشاوره و کارگاه‌های روان‌شناسی قرار دارد که آن هم ریشه در ناآگاهی افراد نسبت به مسائل زندگی، از شیوه ارتباطات و تعامل‌ها گرفته تا مهارت حل مشکلات، دارد. انجام برای افرادی که از تنهایی در دوران سالمندی رنج می‌برند و به دنبال هم صحبت هستند، نسخه داشتن یک همراه و همدل را می‌پیشیم. تا جایی هم که امکان داشته باشد برای پیدا کردن یک همراه خوب با توجه به معیارهای فرد تنها، جست‌وجو می‌کنیم. تا به امروز سبب وصلت بسیاری از مادرزرها و پدرزرها شده‌ایم.»

دکتر زهرا خرمنگیر
ساکن محله شمشیری:
مهارت‌م را نذر
درمان نیازمندان
کردم

از یک نذر ساده در دوره دانشجویی آغاز شد. نذر کرده بود اگر پس از طی کردن فراز و نشیب‌های تحصیل در رشته پزشکی، مطبش را راه‌اندازی کند، افراد و خانواده‌های نیازمند را رایگان ویزیت کند. «زهرا خرمنگیر»، پزشک متخصص «بیماری‌های زنان» و کارشناس ارشد «طب سنتی» بالاخره مطبش را در ۱۳۷۵ در محله شمشیری راه‌اندازی کرد و از همان سال، پای قرارش ماند: «سکونت در محله شمشیری سبب شد تا خانواده‌های بسیاری را شناسایی کنم که از عهده پرداخت هزینه ویزیت برنمی‌آمدند. بنابراین رایگان معاینه‌شان می‌کردم. مدتی که گذشت متوجه شدم آنها در تأمین هزینه‌های دارویی نیز مشکل دارند. از چند تن از پزشکان همکار که در داروخانه‌ها و آزمایشگاه‌ها مشغول کار بودند، درخواست کردم در این نذر همراه باشند. اوایل نفرات در گروه‌مان شاید به زحمت به عدد ۵ می‌رسید. اما اکنون پس از گذشت سال‌ها، تعدادمان بیش از ۲۰ نفر عضو ثابت است. کانون «سلامت بانوان راه سبز» را تشکیل دادیم تا بتوانیم سطح سلامت جسمی و روحی بانوان را افزایش دهیم. سلامتی که طی سال‌ها در مواجهه با انواع مشکلات اقتصادی و خانوادگی به خطر می‌افتد و معمولاً از سوی بانوان جدی گرفته نمی‌شود تا زمانی که به مشکلی حاد تبدیل شود.» پزشک جهادگر هم‌محله‌ای در ادامه می‌گوید: «سلامت بانوان می‌تواند سلامت خانواده و جامعه را تضمین کند. مادر و بانویی اگر بیمار و رنجور باشد، حس ناراحتی او به دیگر اعضای خانواده نیز منتقل می‌شود و این نشان از قدرت تأثیرگذاری بانوان است. این‌قدرت را می‌توان در مهرورزی بانوان نیز یافت. به‌گونه‌ای که اگر اداره یک گروه یا عرصه‌هایی از یک شهر را در دست بگیرند با آن سبک مهریانی خود، به‌طور ختم شرایط زیست‌پذیری را فراهم خواهند کرد. برای همین کانون سلامت محور، ما، گستره جغرافیایی فعالیت‌های خود را افزایش داد تا با آموزش، ویزیت و مشاوره در روستاهای محروم اطراف پایتخت، باور تأثیرگذاری بانوان را به آنها باز گردانیم. هر ماه یک روز را به اردوی جهادی و بهداشتی اختصاص می‌دهیم که به لطف خدا با استقبال از سوی مدیران شهری و شهروندان مواجه شده است. به گمان «آموزش» کلیدواژه فراموش شده در موضوع‌های مختلف از جمله بهداشت و درمان است. اگر ما پیش از هر چیز یاد بگیریم که چگونه پیشگیری کنیم و سبک زندگی سالمی داشته باشیم، کمتر سراغ پزشک و بیمارستان خواهیم رفت.»

مریم بهرامی
ساکن محله مهرآباد:
کارهای بزرگی
با صندوق
قرض الحسنه
محله کرده‌ایم

فعالیت‌های نیکوکارانه‌اش را از دهه ۷۰ آغاز کرده است. از نخستین مبلغ اندکی که به‌عنوان کمک به یکی از خیران مسجد محله مهرآباد جنوبی تحویل داد. «مریم بهرامی»، بانوی خیری است که تاکنون به سبب کارهای خیر و الگوسازی در زمینه ترویج فرهنگ نوع دوستی، در برنامه‌های مختلف تلویزیونی حضور یافته و از لذت و برکت مهریانی نسبت به یکدیگر گفته است. بهرامی می‌گوید: «با جمع‌آوری کمک‌های نقدی بانوان در دوره‌های و جلسات روضه، صندوق قرض‌الحسنه‌ای را راه‌اندازی و کارهای بزرگی کردیم تا امیدی برای افراد و خانواده‌های نیازمند در روزهای میاداشان باشد. تأمین کمک هزینه‌های ودیعه مسکن، اجاره، درمان، جهیزیه، سیمونی، تحصیلی و گره‌گشایی‌های خانوادگی از جمله مواردی است که تاکنون مبالغ صندوق برای آنها خرج شده است. از سبویی، افرادی را که تخصص خاصی دارند، برای ارائه آموزش رایگان و کارآفرینی دعوت می‌کنیم. حساب‌های دفتری بسیاری را با کمک خیران محلی تسویه کرده‌ایم. هزینه‌های ترک اعتیاد و بستری در کمپ را نیز تأمین می‌کنیم. بالغ بر ۱۰۰ مصرف‌کننده را از دام اعتیاد به خواست و همت خودش، رها کردیم و شرایط اشتغال برایشان به وجود آوردیم. در این دوران «کرونا» نیز از سالمندان غافل نماندیم. امور روزانه‌شان را با هدف خارج نشدن آنها از خانه و رعایت پروتکل‌های بهداشتی، انجام می‌دهیم و گاه با برگزاری جشن‌های تولد به‌صورت مجازی، حالشان را خوب می‌کنیم. البته این جشن‌ها پیش از شیوع کرونا، حضوری برگزار می‌شد و بسیار هم مورد اقبال اهالی بود. یکی از اقدامات مهم ما، شناسایی افرادی است که در معرض انواع آسیب‌های اجتماعی هستند. افرادی که اگر دیر دست‌شان را بگیریم، ممکن است اتفاق‌های تلخی برای او و خانواده‌اش رقم بخورد. بنابراین، تیم مشاوران ما حساسی سرشان شلوغ است.»

فاطمه گل رو
ساکن محله دستغیب:
کارگاه
اشتغال‌زایی با
حمایت اهالی
راه‌اندازی شد

«کوئید ۱۹» که شایع شد، استین همت را بالا زد و شروع به دوختن ماسک‌های پارچه‌ای کرد. «فاطمه گل رو»، که ساکن محله «شهید دستغیب» است، ابتدا با هدف کمک به خانواده‌های نیازمند، این کار را انجام داد. پس از مدتی تصمیم گرفت بانوان سرپرست خانواده و بی‌سرپرست را در کارگاهی جمع و جور، به کار و درآمدزایی مشغول کند. ابتدا دوره‌های آموزشی برای آنها برگزار کرد و سپس با ۱۵ بانو کار را آغاز کرد. گل رو در این‌باره می‌گوید: «اوایل سال ۱۳۹۹، ماسک‌هایی که می‌دوختیم با حداقل قیمت به مراکز درمانی و بهداشتی تحویل می‌دادیم. بخشی از ماسک‌ها نیز در قالب نذرهای معنوی بین خانواده‌های نیازمند توزیع می‌شد. در کنار این نذورات، هدف اصلی، اشتغال‌زایی برای بانوانی بود که به هر دلیل به درآمد احتیاج داشتند. اشتغال در محیطی امن که کارایی‌شان را به حداکثر برساند.» او هم چنین می‌افزاید: «تزدیک به ۶ ماه است که تولید ماسک را کاهش داده‌ایم و به تولید پوشاک پرداخته‌ایم. پیش از این طراحی پوشاک را که سفارش می‌گرفتیم، فردی خارج از مجموعه انجام می‌داد. اما به لطف خیران، دوره‌های آموزشی طراحی انواع لباس در کارگاه برگزار شد و اکنون صفر تا صد کار را خود بانوان انجام می‌دهند. در حال حاضر با یک برند ایرانی باکیفیت محصولات خود را تولید می‌کنیم. نکته قابل تحسین این است که همسایه‌ها و اهالی با معرفی ما و برندمان به دیگران و خرید آنها به نوعی از ما حمایت می‌کنند.»

وضعیت ۳ پروژه مهم غرب پایتخت در گفت‌وگو با جانشین معاون فنی و عمرانی شهردار منطقه ۲۱

اولویت با طرح‌های انسان محور است

مهدی اسماعیل‌پور

افزایش ایمنی با ساخت کندروی فتح- آزادگان

رئیس توسعه و نگهداشت فنی و جانشین معاون فنی و عمرانی شهردار منطقه ۲۱، درباره پروژه کندروی بزرگراه فتح و آزادگان از پایان کار و افتتاح غیررسمی آن خبر داد: «پروژه اولویت‌دار کندروی فتح - آزادگان تقریباً تمام شد و سیزدهم اردیبهشت‌ماه به بهره‌برداری رسید و به‌صورت غیررسمی افتتاح شد. این پروژه نزدیک به ۱۵۰ متر

طول دارد و اهمیت آن از این جهت است که فتح، بزرگراهی است که به دلیل وجود مراکز صنعتی، نظامی، اداری، خدماتی و کارخانه‌های متعددی که در اطراف و حاشیه قرار دارد، نیازمند لاین‌کندرو است و نمی‌توان از لاین اصلی انشعاب گرفت و باید خودروها وارد مسیر فرعی شوند و دسترسی کاربری داشته باشند. در آن مقطع که بزرگراه فتح، کندرو نداشت و هنوز کار به پایان نرسیده بود، در این محور پر تردد تداخل حرکتی پیش می‌آمد و به لحاظ ترافیکی، مشکلاتی را ایجاد می‌کرد. چون معلوم نبود که مسیر، لاین‌کندرو و یا لاین‌کندرو است و مرزی بین این دو وجود نداشت که هر کدام از آنها را مشخص کند.»

«رضا زلفی»، درباره زمان آغاز اجرای این طرح هم می‌گوید: «ساخت این کندرو که از سال‌ها پیش مطرح شده بود، از اواخر نیمه دوم سال گذشته زده شد و قرار بود تا ۲۲ بهمن‌ماه افتتاح شود، اما به دلایل فنی و همچنین وجود معارض‌ها از جمله لوله‌های آب و گاز و دیگر مسائل پیش‌بینی نشده‌ای که در حین انجام کار با آنها روبه‌رو شدیم، سبب شد اجرا و تکمیل این پروژه تا اردیبهشت ماه امسال به طول بی‌انجامد. این پروژه یک پروژه فرامنطقه‌ای است که موجب بالا رفتن سطح ایمنی حمل‌ونقل می‌شود

و نه تنها شهروندان منطقه ۲۱ بلکه همه کسانی که در مسیر غرب به شرق فتح یعنی از «کرج»

و «باغستانک» و «شهر قدس» وارد این مسیر می‌شوند از آن منتفع خواهند شد. همچنین با توجه به اینکه این کندرو نزدیک بزرگراه «آزادگان» قرار

دارد، از اهمیت دوچندانی برخوردار است.»

تکمیل پروژه بزرگراهی منطقه با «دوگاز»

پروژه اولویت‌دار بعدی، پروژه دوگاز است. «رضا زلفی» جانشین معاون فنی و عمران شهردار منطقه ۲۱ درباره این پروژه می‌گوید: «فاز دوم این پروژه در دست اقدام است. فاز نخست اواخر سال ۱۳۹۸ افتتاح شد و از سال گذشته هم فاز دوم آن آغاز شده است. اهمیت این پروژه به این دلیل است که شبکه بزرگراهی منطقه را تکمیل و بزرگراه «شهید لشکری» (جاده مخصوص) را به بزرگراه فتح و درنهایت به بزرگراه «شهید فهمیده» (تهران- کرج) متصل می‌کند. تقاطع

بلوار «کرمان خودرو» با بزرگراه شهیدلشکری یا همان جاده مخصوص، تقاطعی است که روزانه شهروندان زیادی از شهرک‌های اقماری مانند «شهریار» و «باغستان، «ندیشه» و کرج در این مسیر تردد دارند و باتوجه به اینکه سهراهی بسیار شلوغی محسوب می‌شود، همواره مردم در ترافیک آن می‌مانندند و وجود چراغ قرمز راهنمایی و رانندگی در آنجا ترافیک‌های سنگینی را به‌ویژه هنگام عصر ایجاد می‌کرد. اهالی محله می‌گویند گاهی این ترافیک تا ۲ کیلومتر امتداد داشت! با احداث فاز یک، این تقاطع غیرمسطح و مسیر حرکتی تسهیل شد، اما اتصالی بین بزرگراه شهید لشکری با بزرگراه شهید فهمیده ایجاد نمی‌شد. فاز دوم پروژه، اتصال غیرمستقیم بزرگراه شهید لشکری به بزرگراه شهید فهمیده را ایجاد می‌کند. این اتصال از طریق فاز دوم پروژه دوگاز انجام می‌شود، به این شکل که فاز یک به خیابان‌های «اردیبهشت» و «دراویش» متصل و در نهایت وارد بزرگراه شهید فهمیده می‌شود. اهمیت دیگر این پروژه در این است که برای آغاز فاز سوم که آن‌هم در دستور کار قرار دارد و به‌زودی شروع خواهد شد، ابتدا باید فاز دوم تکمیل

شود. یعنی پروژه باید به‌صورت متناوب و نوبتی اجرا شود. از دیگر مواردی که این پروژه را متمایز می‌کند، ایمنی‌ایی است که با افتتاح آن در حمل‌ونقل منطقه ایجاد می‌شود.» زلفی در ادامه از مراحل پایان اجرای فاز دوم پروژه دوگاز خبر می‌دهد و ابراز امیدواری می‌کند که تا چند روز آینده، صد در صد تکمیل و آماده بهره‌برداری شود: «فاز دوم، نزدیک به ۶۰۰مترمربع طول و ۲۴مترمربع عرض دارد و در ۲ باند رفت و برگشت شمالی و جنوبی و در یک قسمت، شرقی و غربی اجرا می‌شود. در این پروژه مانند دیگر پروژه‌های شهرسازی، معارض‌هایی وجود داشت. از معارض‌های شخصی و املاک گرفته تا معارض‌های تأسیساتی مانند آب و برق و گاز که با

تدابیر شهردار منطقه این معارض‌ها رفع شد و پروژه آماده بهره‌برداری است از این بابت که ۹۵درصد پیشرفت داشته است، هم اکنون نیز می‌توان از آن بهره‌برداری کرد. اما از آنجایی که هدف‌مان این است تا کار به شکل صد در صدی به پایان برسد، منتظر هستیم تالایه آخر آسفالت‌ریزی نیز به پایان برسد و بتوانیم از این پروژه به‌طور کامل بهره‌برداری کنیم.»

ضرورت ساخت مسیرهای دوچرخه‌سواری

رئیس توسعه و نگهداشت فنی و جانشین معاونت فنی و عمرانی منطقه ۲۱ از مسیرهای دوچرخه‌سواری به‌عنوان پروژه‌های اولویت‌دار شهرداری تهران نام می‌برد که قرار است شهر را از خودرو محور بودن به نسوی انسان محور بودن سوق دهند: «پروژه بعدی اولویت‌دار، مسیرهای دوچرخه است. همان‌گونه که می‌دانید سیاست سازمان «حمل‌ونقل» شهرداری تهران این است که شهر به جای خودرو محور بودن به نسوی انسان محور شدن حرکت کند. در این راستا، مسیرهای پیاده‌رو و مسیرهای دوچرخه در اولویت شهر تهران قرار گرفته‌اند و باید زیرساخت‌های لازم برای عبور و مرور شهروندانی که قرار است به‌صورت پیاده یا با دوچرخه تردد کنند، فراهم شود. مسیرهای دوچرخه‌سواری که اکنون در دستور کار ما قرار دارد، مسیر دوچرخه بلوار یاس که بخش اعظم کار آن انجام شده است. همچنین مسیرهای دوچرخه‌سواری بلوارهای «گلها» و «شاهد» و «تهرانسر» حد فاصل بلوارهای «شاهد» و یاس، از دیگر مسیرهای دوچرخه‌سواری است که در اولویت پروژه‌های عمرانی منطقه قرار گرفته‌اند و قصد داریم تا این مسیرها را در سال جدید و به‌صورت مقطعی و فازبندی شده به بهره‌برداری برسانیم تا مشکلی برای شهروندان ایجاد نشود.»

ضرورت توسعه سرانه‌های محلی

روند رو به افزایش هجوم انبوه‌سازان به منطقه ۲۲ و به‌ویژه محله کوهک، به گونه‌ای بوده است که در این منطقه تنها ساختمان‌ها ساخته شده‌اند و پیمانکاران هیچ‌گونه تعهدی برای تأمین انواع سرانه‌ها و سایر تعهدات خود نداشته‌اند. در محله کوهک نیز به سبب نوباً بودن آن و ساکن شدن جمعیت زیاد در برج‌های موجود، از میان مشکلات متعددی که وجود دارد، معضل کمبود سرانه‌های خدماتی، فضای سبز و آموزشی پررنگ‌تر است. با توجه به وجود برج‌های مسکونی بزرگ در این منطقه، تراکم جمعیت با زیرساخت‌های اجتماعی، عمرانی، فرهنگی تناسبی ندارد و همین چالش‌های مختلفی را در این محله ایجاد کرده است. افزایش سرانه آموزشی متناسب با جمعیت، اختصاص سرانه‌های فضای سبز و پاتوق محله و نیز افزایش فضاهای ورزشی از جمله راهکارهای پیشنهادی شورایی این محله برای رفع کمبودهاست. البته باید درباره زیرساخت‌های خدماتی آن نیز اندیشید. یکی از این موضوع‌های قابل بررسی، سرعت خدمت‌رسانی ماشین‌های آتش‌نشانی و اورژانس است که در صورت دسترسی سخت به این محله، می‌تواند برای اهالی به‌ویژه برج‌نشینان بسیار خطر آفرین باشد. برای مثال، ایستگاه ۳۰ آتش‌نشانی در قسمت جنوب غربی پارک چیتگر قرار دارد و خودروهای آتش‌نشانی برای رسیدن به این محله باید از پارک چیتگر و بزرگراه تهران-کرج خود را به کوهک برسانند که به دلیل طولانی بودن مسیر، ممکن است با تأخیر روبرستند.

مرو داستان شکل‌گیری یک محله قدیمی در غرب پایتخت

کوهک کوچه بن‌بست ندارد

ثریا روزبهانی

◀ شکل‌گیری هریک از محله‌های منطقه ۲۲ تاریخچه و داستانی خواندنی دارند. محله‌هایی

که تا پیش از تشکیل منطقه ۲۲، جزو منطقه ۵ شهرداری تهران یا بخشی از اراضی حاشیه ششبر به حساب می‌آمدند، مستقل شدند و هویت پیدا کردند. محله «کوهک» هم یکی از

محله‌های قدیمی این منطقه است که در گذشته به نام «برادران

علیمراد» شهرت داشت. این محله به دلیل مجاورت با جنگل

«چیتگر» و هم‌چنین دریاچه «شهادی خلیج فارس» از آب و

هوای مساعدی برخوردار است. در این گزارش هویت و

داشته‌های این محله قدیمی را با هم مرور می‌کنیم. ▶

بازار تهر در کجاست

بازار میوه تره‌بار محله کوهک در بلوار کوهک، بین شهرک‌های مهر، «صیبت» و «بهاران»، انتهای خیابان «تسیم ۵» قرار دارد. این موقعیت سبب شده است تا شهروندان محله به راحتی بتوانند مایحتاج روزانه‌شان را از این بازار تهیه و تأمین کنند. هم‌چنین ایستگاه مدیریت بحران منطقه در انتهای خیابان «تسیم ۱۶» شرقی این محله واقع شده است.

یکی از قدیمی‌ترین محله‌ها

منطقه ۲۲ غربی‌ترین و وسیع‌ترین منطقه پایتخت محله‌های مختلفی دارد. آن‌طور که قدیمی‌های محله تعریف می‌کنند اراضی محدوده چیتگر و «وردآورد» شمالی، ابتدا متعلق به خانواده «فرمانفرمایان» و «فیروزگر» بود که پس از پیروزی انقلاب اسلامی، این اراضی ملی اعلام و بخشی از آن به سازمان «زمین شهری» واگذار شد. اما به دلیل مشکلات کلان‌شهر تهران، مسئولان شهری تصمیم گرفتند این منطقه را مطابق با الگوهای شهرسازی نوین به محدوده‌ای برای خدمت‌رسانی به شهر تهران و مکانی برای جبران کمبودهای رفاهی دیگر مناطق تبدیل کنند.

محله کوهک یکی از قدیمی‌ترین و اصلی‌ترین محله‌های منطقه ۲۲ تهران است. این محله در گذشته جزو محله‌های کمتر توسعه‌یافته حاشیه پایتخت با امکاناتی بسیار محدود بود. در قدیم، این محله با نام خیابان برادران علیمراد شهرت داشت که در قسمت شرق دریاچه چیتگر قرار دارد.

همسایگی خانه‌های ویلایی و برج‌ها

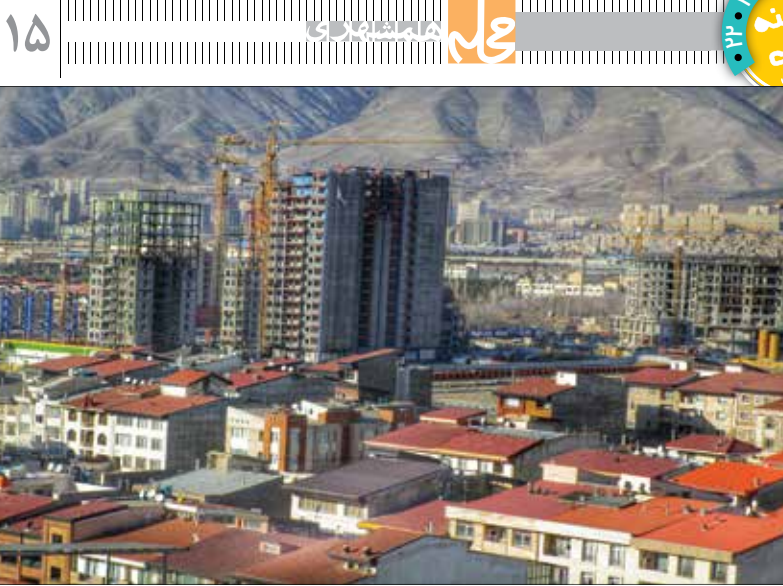
بافت محله کوهک به ۲ قسمت شخصی‌ساز ویلایی و برج‌های مسکونی تقسیم می‌شود. شهرک «مهر» و شهرک «بهاران» از جمله قسمت‌های ویلایی و کم‌واحد محله کوهک به شمار می‌رود که با نهادهای زیبایی از نظر معماری شهرسازی طراحی شده‌اند. «محمدعلی خدابخش»، دبیر شورایی محله کوهک، درباره این محله می‌گوید: «این محله با چشم‌انداز زیبایی از البرز جنوبی در قسمت شرقی شهرک «گلستان» واقع شده است و به سبب همجواری با پارک جنگلی چیتگر و قرار گرفتن در شرق دریاچه خلیج فارس، آب و هوای مطلوبی دارد. هم‌چنین قرار گرفتن این محله در کریدور اصلی جریان هوای تهران و بعد مکانی از ترافیک و آلودگی شهر موجب شده است تا جزو محله‌های شناخته شده این منطقه به شمار رود. در این محله شهرک‌ها به همین نام (کوهک) وجود دارد که بیش از ۴ هزار خانوار در آن سکونت دارند. در کوهک نیز مانند سایر محله‌های منطقه شاهد ساخت‌وسازهای برج‌های متعددی خواهیم بود. این محله به‌صورت تفکیک شده شامل برج‌های مسکونی مختلفی است و غالباً آپارتمان‌های رو به منظره جنگل چیتگر و دریاچه، طرفداران بیشتری دارند. تمامی ساختمان‌ها و برج‌های کوهک نوساز هستند و بافت قدیمی و فرسوده در این محله وجود ندارد.

در جست‌وجوی فضای آموزشی

جمعیت بسیاری در محله کوهک منطقه ۲۲ سکونت دارند اما سرانه فضای آموزشی در این محدوده کم است و اهالی از کمبود فضای آموزشی همچون مدرسه در این محله گلایه دارند. دبیر شورایی محله کوهک در این‌باره می‌گوید: «هیچ مدرسه‌ای در این محله وجود ندارد. مسئولان شهری منطقه می‌گویند ۷هزارمترمربع فضای مورد نیاز را برای ساخت این مکان آموزشی از سازنده‌های برج‌های مسکونی گرفته و حتی برای احداث این فضای آموزشی‌بانی خیر نیز پیدا شده است، اما اداره آموزش و پرورش برای ساخت، اقدام نمی‌کند. ساکنان از این موضوع گله دارند و مجبورند فرزندانشان را در مدارس مناطق دیگر ثبت‌نام کنند.» او در ادامه به راهکار برای این مشکل اشاره می‌کند: «اگر شهرداری بخواهد می‌تواند زمین دیگری را برای ساخت این فضای آموزشی اختصاص دهد تا با کمک خیران، این محله هم صاحب مدرسه و فضای آموزش شود. اکنون اغلب دانش‌آموزان این محله برای ادامه تحصیل به مناطق دیگر از جمله منطقه ۵ می‌روند که این رفت و آمدها علاوه بر از دست رفتن زمان، از نظر مالی نیز برای خانواده‌ها دشوار و پرهزینه است.»

وضع حمل‌ونقل عمومی خوب است

موقعیت مکانی مطلوب و دسترسی سریع محله کوهک به چهار بزرگراه اصلی «شهید همت»، «آزادگان»، «تهران - کرج» و «حکیم» و همچنین مجاورت با ایستگاه مترو چیتگر و پایانه مسافربری اتوبوسرانی سبب شده است تا این محله در زمینه حمل‌ونقل عمومی و دسترسی، جایگاه ویژه‌تری نسبت به دیگر محله‌های منطقه داشته باشد. این محله از سمت شمال به بزرگراه شهید همت - شهر خرازی از سمت جنوب به بزرگراه تهران - کرج و از سمت شرق به آزادگان و غرب به شهید حکیم دسترسی دارد. البته وجود ایستگاه مترو چیتگر در خیابان «تسیم ۲» و ایستگاه اتوبوسرانی برای ساکنان کوهک امتیاز ویژه‌ای است تا بدون مشکل ترافیک در شهر تهران رفت‌وآمد کنند.

وجود زمین‌های بزرگ در کوهک نظر بیشتر سازندگان منطقه ۲۲ را برانگیخت تا شروع به فعالیت و ساخت پروژه‌های عمرانی در این محله کنند. هم‌چنین در طرح شهرسازی محله کوهک، کوچه بن‌بست وجود ندارد و همه بلوارها، خیابان‌ها و کوچه‌های آن بر اساس استاندارد شهرسازی مدرن ساخته شده است.» به گفته خدا بخش تعاونی‌های مسکن، نهاده‌ا و ارگان‌های دولتی نسبت به بخش خصوصی سهم بیشتری در ساخت‌وساز در کوهک دارند.

● **مدیر هنری:** کامران مهرزاده
● **صفحه آرایی:** محمدرضا محمدی/تاش/ علی حسینی / میلاد رفیقتی
● **فائزه توکلی**
● **حروفچینی و تصحیح:** منیژه خسروآبادی/ اعظم آجوربندیان/ فهیمة شیرازی

● **نشانی:** خیابان ولی عصر (عج) ترسیده به پارک وی کوچه تورج پلاک ۱۴ ● **کد پستی:** ۱۹۶۶۵۳۳۸ ● **صندوق پستی:** ۴۵۹۵۶-۱۹۶۶۶ ● **تلفن:** ۲۳۰۲۳۱۰۰ ● **دورنگار:** ۲۳۰۲۳۴۸۸

هویت

مریم باقرپور

تهرانسر، روزگاری شکارگاه سلطنتی بود

محله «تهرانسر» که در محدوده جاده مخصوص کرج در شمال بزرگراه فتح، در جنوب فرودگاه مهرآباد و در غرب بزرگراه آزادگان واقع شده است از ۴ بخش شمالی، مرکزی، شرقی و غربی تشکیل می‌شود و هر کدام از این بخش‌ها خود شامل چند بلوار و خیابان‌های اصلی و فرعی هستند. برای مثال، بخش شمالی تهرانسر، شهرک «بازرگان»، میدان «کمال‌الملک» و «قباد» را در بر می‌گیرد. این محله در گذشته به‌ویژه در دوران سلطنت سلسله «قاجار» جزو شکارگاه‌های سلطنتی بوده است. البته وجود چشمه‌ای در اطراف بزرگراه «آزادگان»، محدوده شهرک «فاطمه‌الزهرا» (س)، سبب حضور مردم در آن شد. اوایل قرن سیزدهم و در زمان سلطنت «احمد شاه قاجار» شخصی به نام «خلیل معنوی» درخواست خرید چشمه می‌دهد و با پرس‌وجو متوجه می‌شود که این چشمه به شخصی به نام «فرمانفرما» از نوادگان «ناصرالدین شاه» تعلق دارد، خلیل معنوی با پرداخت حدود ۱۳ هزار تومان آن چشمه را می‌خرد و با ساخت خانه‌هایی در اطراف آن و ساکن کردن چند خانواده از اهالی «همدان» و «تویسرکان»، آن ناحیه را تبدیل به روستایی به نام «سلیمان‌خانه» می‌کند. او با پرداخت حقوق به ساکنان روستا از آنها می‌خواهد که بر روی زمین‌های اطراف، کشاورزی کنند و با این کار خود را مالک همه نواحی اطراف آن چشمه می‌کند. پس از مدتی حدود سال ۱۳۳۱ هجری شمسی، شرکت تعاونی کارمندان «فت» با هدف ساخت منازل مسکونی برای کارکنان شرکت نفت این ناحیه را انتخاب می‌کند و پس از مذاکره با خلیل معنوی، حدود یک میلیون مترمربع از زمین‌ها را خریداری و شروع به ساخت‌وساز می‌کند و نام این محدوده را تهرانسر می‌گذارد.

آموزشکده محله

آفت‌های بهاره را پاک‌کنیم

در فصل بهار، معمولاً آفت‌های گل‌ها و گیاهان داخل ساختمان‌ها به دلیل تنوع نوری، آبیاری و... افزایش می‌یابد. در این زمان اگر گل‌ها به‌طور مرتب بازرسی شوند، می‌توان آفت‌ها را به سرعت از بین برد. نخستین گام جدا کردن گیاه آفت زده از سایر گیاهان است. سپس برگ‌ها و ساقه گل‌ها را با آب ولرم بشویید. هنگام شستن، باید دقت کنید گلدان کج نشود تا آفت‌ها داخل خاک بروند. در ادامه با پنبه الکلی همه گیاه را ضدعفونی کنید تا حشره‌ها از بین بروند. اینکار باید هر روز انجام شود، حتی اگر یک تخم حشره باقی بماند همه زحمت‌هایتان از بین می‌رود. پس از یک هفته اگر همچنان آفت بر روی گل‌ها بود، آب پیاز را با آب سیر و آب تنباکوی خیس خورده و چند قطره مایع ظرفشویی به گیاه اسپری کنید. مرحله آخر و در صورت موفق نشدن باید سراغ سموم شیمیایی بروید.

نکته: پس از دو هفته آفت‌ها از بین نرفتند با سم «کنفیدور» یا «اتیون» هفته‌ای یکبار به گیاه اسپری کنید. هم‌چنین برای جلوگیری از شته‌زدگی گل‌ها، می‌توان یک عدد سیر را درون خاک گلدان خاک بگذارد تا مانع نزدیکی شته به گل‌ها شود.

نوشین برزگری- کارشناس گل و گیاه

شعر

ای عزیزان همتی

کن چو جسمی گشته بی‌جان‌ای عزیزان همتی
کن پریشان حال و حیران‌ای عزیزان همتی
خوش زمانی بودو شهرم سبز و خرم چون بهشت
کن فنا گردیده ارزان‌ای عزیزان همتی
درهوايش بانگ بلبل بود و پسر از بوی یاس
کن کوپری گشته سوزان‌ای عزیزان همتی

از همان ساعت که دستم شد جدا از دست تو
کن رها باشد ز داستان‌ای عزیزان همتی
چون بشد هم‌خانه ما را کینه جای همدلی
کن بشد اینگو نه قربان‌ای عزیزان همتی
همچو کن اطراف تهران بوده اما بی‌گمان
کن نیگینی بوده بر آن‌ای عزیزان همتی
از چه رو باشد که در جشن و به هنگام عزا
کن شود پسر پسر چو مرغان‌ای عزیزان همتی
چشم شهرداری چرا مارا نمی‌بیند ز مهر
کن مگر باشد مغان‌ای عزیزان همتی
هر دم از اطراف ما سر می‌کشد بُرجی ز خاک
کن خراب و خوار و ویران‌ای عزیزان همتی
برده ناامنی ز ما آرام و بی‌نظمی قرار
کن شده ماوای دزدان‌ای عزیزان همتی
شاخه را بامیوه یکجا می‌زنند می‌زنند
کن نباشد جای اینان‌ای عزیزان همتی
در میان زادگاه خود غریبی می‌کنیم
کن شده شهر غریبان‌ای عزیزان همتی
آنکه انسان است وبا فهم و شعور و معرفت
کن بُود خواهانش از جان‌ای عزیزان همتی
یک طرف کمپ است و یک سونوجوانی بامواد
کن نباشد جای ایشان‌ای عزیزان همتی
چون یکی گردیم و باشیم هم دل و رأی وزبان
کن شود همچون گلستان‌ای عزیزان همتی
گر که چون درویش و از دل بنگری آگه شوی
کن چو من دارد فراوان‌ای عزیزان همتی
امید که با اتحاد و یکدلی اهالی، دست به دست هم بدهیم و کن را دوباره آباد کنیم.
عبدالله درویش- شهروند ساکن کن

آیا می‌دانستید؟

قدیمی‌ترین نانوايي

قدیمی‌ترین نانوايي در بلوار «فردوس غرب»، در خیابان «شبنم» سازمان برنامه مرکزی قرار دارد. این نانوايي از ۳۰ سال پیش فعال است و ساکنان محله، نان خود را از این مکان تهیه می‌کنند. به گفته ساکنان قدیمی، شاطر «تقی»، جزو نانوايانی بود که با پخت نان با کیفیت و اخلاق خوش سبب شده بود بسیاری از اهالی تا مدت‌ها حتی با کوچ از محله فردوس، همچنان برای تهیه نان به این مکان مراجعه می‌کنند.

شهروند خبرنگار

ریسه‌های آویزان از پل

منطقه ۵ در بزرگراه تهران - کرج، مسیر شرق به غرب، آن دسته از افرادی که می‌خواهند به شهرک آپادانا و میدان وارد شوند، باید پس از دور زدن از زیر پل وارد این محدوده‌ها شوند. در این مسیر علاوه بر ایجاد چند چاله که سبب می‌شود تا خودروها در آن بیفتند، از ماه‌ها پیش از بالای پل چند ریسه تریپنی و طناب آویزان است. اگرچه این موضوع مشکل بزرگی به نظر نمی‌آید، اما سبب زشت شدن محله شده است.

زهرامالکی- ساکن شهرک آپادانا

خیابان‌ها

در قرق وانته‌ها

منطقه ۹ خیابان‌های شمشیری، توکلی، مهرآبادجنوبی و عبداللهی با گذر زمان به محل تجمع وانته‌ها تبدیل شده‌اند. در این محدوده‌ها وانته‌ها در کوچه و کنار خیابان‌ها و به‌ویژه تقاطع‌ها پارک کردند و اقدام به فروش میوه و سبزی می‌کنند. آنها علاوه بر ایجاد ترافیک و ایجاد مشکل در تردد شهروندان، گاهی باعث کثیف شدن محله نیز می‌شوند. چون ضایعات سبزی را در محله رها می‌کنند. ساختمان شهرداری هم در این محدوده قرار دارد. کاش مسئولان توجه بیشتری کنند.

سیمین کارگزاری- محله شمشیری

دستفروشان در بلوار گلها

منطقه ۲۱ بلوار گلها از سمت جاده مخصوص، به محل تجمع دستفروش‌ها و حضور افراد مختلف تبدیل شده است. در این مکان علاوه بر استقرار چند خودرو برای ثبت‌نام تاکسی‌ها اینترنتی، فردی «سه تار» می‌فروشد و فرد دیگری «تبر». تعدادی وانته در بخش‌های مختلف این بلوار مستقر هستند. این وضع نمای بصری محله را زشت کرده است و سبب می‌شود که‌گاه به دلیل توقف خودروها در این بلوار ترافیک ایجاد شود. در حالی‌که بلوار گل‌ها همیشه پر تردد است.

سالار میرحسینی- محله تهرانسر

دردسرهای یک خیابان

منطقه ۲۲ بلوار شهیدان زینعلی (کاج)، یکی از معابر پر تردد منطقه ۲۲ است. اما مشکلات زیادی دارد. در برخی از روزها به نظافت این معبر توجهی نمی‌شود. آسفالت این معبر بسیار بد است و نیاز به توجه ویژه دارد. از مسئولان شهری درخواست می‌شود به وضعیت این معبر توجه داشته باشند.

علی عامری- ساکن خیابان زینعلی